

ԳԱՅԼ ԵՒ ԱՂՈՒԷՍ

Արունտէր Գայլն ատենով,
Հարիւրը քիչ հազարով,
Ոչխար ու այծ պատուէն վերջ,
Չամբնալով բաղմութեան մէջ,
Ելեր այսպէս կը գանգատէր,
Թէ « Շանց ձեռքէն Գայլերուն կեանք
« Կեանք չէ, հապա անվերջ տանջանք:
« Ո՛րքան օրեր, կ'ըսէր, ծարաւ ու քաղցած
« Անցուցեր եմ եղկելիս:
« Օրէնք չըկայ, արդարութիւն չիմընաց,
« Գիտցող տըղէտ ամենք զիս,
« Անխիղճ սըրտով դատապարտեն:
« Ճարըս հատաւ, շիտակն ըսեմ,
« Աւ այս կողմերս թողուլ փախչել,
« Միայն կարնայ զիս ազատել »: —
Գայլին յանդուգն խօսքերուն
Նեղացաւ սիրտն Աղուիսուն.
« Գայլ աղբար, ասաց, ո՛ւր պիտի երթաս,
« Որ ուզածիդ պէս խըղճմըտանք գըտնաս:
« Ուր ալ որ երթաս
« Այդ քու չար սըրտով,
« Խածնող պատուող սուր ակռաներով,
« Ամէն օրէնք 'ւ արդար դատ
« Կ'ընեն ըզքեզ դատապարտ »:
Տեղը փոխելն անօգուտ է
Թէ չարըն սիրտը չըփոխէ:

ՎԵՆԵՏԻԿ Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ